

ZALOGA ZA ZIMO

Miška Maruška je izjemno sladkosnedna, to ve že vsak, ki jo pozna. Kar koli sladkega dobi, od piškotov do bombonov in čokolade, kaj hitro konča pod njenimi ostrimi zobki. Mama in očka jo pogosto opozarjata, da mora slaščice jesti previdneje, a kaj ko so tako dobre, da se jim ne more upreti! Še posebej rada melje čokolado s tistimi velikimi lešniki - to ima najraje in kadar jo grizlja, ji starša pravita, da melje kot veverica.

»Pojdimo pogledat za gobe,« je nekega sončnega popoldneva dejal oče. Maruška in mama sta bili takoj za to, urno sta se oblekli ter se mu pridružili. Kako lepo je bilo v jesenskem gozdu! Zlato rumeno listje, ki je počasi odpadalo z dreves, je šuštel pod nogami in sončni žarki so se po njem igrali ristanc.

Očka, ki je imel srečno roko in dobro oko za gobe, je kaj kmalu v košaro nabral nekaj posebno lepih jurčkov. Mama in Maruška pa sta bolj uživali v sprehodu in opazovanju narave, ki se je počasi pripravljala na jesenski počitek.

»Pst, poglej,« je nenadoma šepnila mama in pocukala Maruško za rokav. Ob gozdni poti je sedela drobcena veverica s košatim repom. Med tačkami je nekaj držala. »Kaj ima to?« je vprašala miška. »Kdo bi vedel! Kak lešnik, oreh, želod ...« je odvrnila mama.

»Za malico?«

»Ne, za zimo! Veverice takole na jesen naredijo zalogo, da imajo potem, ko je zunaj mraz in sneg, kaj jesti! Zdaj je vsega v izobilju, vendar pa vedo, da prihaja čas, ko ne bo zunaj ničesar za pod zob in zato prihranijo dobrote za kasneje!« je razložila mamica.

(odlomek)